

ÚVODEM

V pořadí teprve čtvrté číslo časopisecké řady AUC Philosophica et Historica – Studia aethetica přináší příspěvky věnované názorům pravděpodobně nejvýznamnějšího českého filozofa 20. století Jana Patočky, konkrétně různým motivům jeho filozofie umění. Pracovníci a doktorandi katedry estetiky FF UK v Praze a katedry filozofie FF ZČU v Plzni se takovým způsobem pokusili alespoň částečně splatit dluh, který ve vztahu k Patočkově filozofii umění přetrvává nejen v českém intelektuálním prostředí. Příspěvky vznikly na podkladě setkání a diskusí členů pracovních skupin společného projektu „Problematika umění v myšlení Jana Patočky“ (GAČR P409/11/0324), na kterém se pracovníci obou výše zmíněných kateder podílejí.

Některé příspěvky jsou věnovány vztahům Patočkovy filozofické a estetické koncepce ke kontextu estetiky 20. století. V této souvislosti jsou rozebrána především témata estetického postoje a estetické recepce. Jiné příspěvky se zaměřují na interpretaci jednotlivých aspektů Patočkovy filozofie umění, především na interpretaci jeho pojetí smyslu umění či vztahu umění ke společnosti. Část příspěvků je však zároveň zaměřena na Patočkovy úvahy o historii a historičnosti umění, analyzováno je Patočkovy pojetí vztahu mezi uměním starším, moderním a současným, jeho interpretace „minulého rázu“ umění a také úvahy o vztahu umění a mýtu.

Doufáme, že soubor příspěvků, které nyní dostává odborná veřejnost do rukou, bude přijat jako vklad k průzkumu a produktivnímu využití Patočkovy filozofie umění. Zároveň však doufáme, že se tento soubor stane i impulzem k intenzivnější práci na řadě AUC Philosophica et Historica – Studia aethetica, která má v této chvíli za sebou poměrně dlouhou a zároveň „řídou“ historii.

Vlastimil Zuska, Miloš Ševčík